

какъ да убійтъ Иисуса, когото и проваждатъ вързанъ при Пилата. А между туй Иуда като са раская, и като върнѣ на Архїереитѣ заплатата за прѣдателството, отиде и са обѣсва. А първосвещеницитѣ, като разсѣдихѣ че не е простено да турѣтъ въ храмската касаа тѣзи сребърници, като цѣна отъ кръвъ, купихѣ съ тѣхъ нивата гранчарска за погребяване на страны. Пилатъ като испита потьнко Иисуса, и като чу че е Галилеанинъ, проводи го при Ирода, който са случи тогазъ въ Іерусалимъ. Но и той като намѣри Иисуса невиненъ, отпрати го назадъ облеченъ съ бѣла дреха като знакъ на невинността му. За туй Пилатъ побуденъ отъ самосебе си и отъ жена си, иска да отпусне Иисуса, ако не като невиненъ, то поне като отпуснѣтъ за празникъ. И тѣй пита народѣтъ: Кого иска да имъ отпусне, Иисуса ли или Варавва злодѣецѣтъ? Принуденъ той отъ метежнѣтъ выканїя на раздраженный народъ, отпуща злодѣецѣтъ, а Иисуса като би, прѣдаде го на распетїе. (Мат. кз. 1—26. Марк. ѿ. 1—15. Лск. кв. 66—71. и кг. 1—25. Юан. ѿ. 28—40. и д. 1. 6—15.).

§. 61. *Иисусъ распѣнѣтъ помежду двама разбойници.*

Като прѣдадохѣ Иисуса на войнитѣ, тѣ го облѣкохѣ въ чървена дълга дреха, увѣнчахѣ го съ тырновенъ вѣнецъ, дадохѣ му въ рѣката трѣстъ на мѣсто скиптръ и го подигравахѣ различно; подырь го облѣкохѣ пакъ съсъ сѣщата му дълга дреха, и го натоварихѣ съ кръстѣтъ. И понеже отслабнѣ вече отъ многовиднѣтъ мѣжы, войнитѣ накарахѣ Симона Киринеанина да носи кръстѣтъ. Слѣдъ него вървѣхѣ